31993R3118

12.11.1993 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 279/1

UREDBA SVETA (EGS) št. 3118/93

z dne 25. oktobra 1993

o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo notranje cestne prevoze tovora v državi članici

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti člena 75,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ker v skladu s členom 75(1)(b) Pogodbe vzpostavitev skupne prometne politike med drugim zahteva določitev pogojev, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo prevozne storitve v državi članici;

ker ta določba zahteva odpravo vseh omejitev proti osebi, ki opravlja prevoze, na podlagi njenega državljanstva ali dejstva, da ima sedež v drugi državi članici kot tisti, v kateri je treba opraviti storitev;

ker je treba za nemoteno in prožno izvajanje te določbe pred uvedbo dokončnega sistema zagotoviti prehodni sistem kabotaže;

ker imajo samo prevozniki, ki so imetniki dovoljenj Skupnosti, predvidenih v Uredbi Sveta (EGS) št. 881/92 z dne 26. marca 1992 o dostopu na trg znotraj Skupnosti pri cestnem prevozu blaga na ozemlje države članice ali z njega ali prek ozemlja ene ali več držav članic ([4]), ali prevozniki, ki imajo dovoljenje za opravljanje določenih kategorij mednarodnih prevozov tovora, dovoljenje za opravljanje kabotaže;

ker naj tak prehodni sistem vključuje uvedbo progresivnih kvot dovoljenj Skupnosti za kabotažo;

ker naj se določijo pogoji za izdajo in uporabo navedenih dovoljenj za kabotažo;

ker je treba opredeliti predpise države članice gostiteljice, ki se uporabljajo za kabotažo;

ker je treba sprejeti določbe za ukrepanje ob resnih motnjah na trgih prevoznih storitev in ker je v ta namen treba uvesti primeren postopek odločanja in zbirati zahtevane statistične podatke;

ker je zaželeno, da si države članice vzajemno pomagajo, da bi se uvedeni sistem pravilno uporabljal, zlasti v zvezi s kaznimi ob kršitvah; ker naj bodo kazni nediskriminatorne in sorazmerne z resnostjo kršitev; ker je treba zagotoviti možnost vložitve pravnega sredstva;

ker naj Komisija periodično predloži poročilo o uporabi te uredbe;

ker je treba določiti datum začetka veljavnosti dokončnega sistema, ki bo omogočal izvajanje kabotaže brez količinskih omejitev, da bi Svet izpolnil obveznosti, ki so mu bile naložene,

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Vsak cestni prevoznik za najem ali plačilo, ki je imetnik dovoljenja Skupnosti po Uredbi (EGS) št. 881/92, ima pravico, da pod pogoji, določenimi v tej uredbi, začasno opravlja notranje cestne prevoze tovora za najem in plačilo v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu „kabotaža“ in „država članica gostiteljica“), ne da bi tam imel svoj statutarni sedež ali drugo poslovalnico.

([1]) UL C 317, 7.12.1991, str. 10, in UL C 172, 8.7.1992, str. 22.
([2]) UL C150, 15.6.1992, str. 336.
([3]) UL C 169, 6.7.1992, str. 30.
([4]) UL L 95, 9.4.1992, str. 1.

2. Poleg tega je vsakemu prevozniku, ki ima pravico, da v državi članici, v kateri ima sedež, v skladu z zakonodajo te države članice opravlja cestne prevoze za najem ali plačilo, navedene v točkah 1, 2 in 3 Priloge k Prvi direktivi ([1]), dovoljeno, da pod pogoji iz te uredbe po potrebi opravlja kabotažo iste vrste ali kabotažo z vozili iz iste kategorije.

3. V zvezi z dovoljenjem za opravljanje kabotaže v okviru načinov prevoza iz točke 5 Priloge k Prvi direktivi omejitve ne veljajo.

4. Vsakemu podjetju, ki ima v državi članici pravico v skladu z zakonodajo te države članice opravljati cestni prevoz tovora za lastni račun, je dovoljeno opravljati kabotažo za lastni račun, kot je opredeljeno v točki 4 Priloge k Prvi direktivi.

Komisija sprejme podrobna pravila za izvajanje tega odstavka.

Člen 2

1. Za postopno uvedbo dokončnega sistema, opredeljenega v členu 12, se kabotaža opravlja od 1. januarja 1994 do 30. junija 1998 v okviru kvot Skupnosti za kabotažo, ne da bi to posegalo v člen 1(3).

Dovoljenja za kabotažo morajo ustrezati vzorcu iz Priloge I.

Kvoto Skupnosti za kabotažo sestavlja 30 000 dovoljenj za kabotažo, vsako pa velja dva meseca. Letno povečanje kvote znaša 30 % in začne veljati 1. januarja 1995.

2. Na zahtevo države članice, ki se vloži pred 1. novembrom vsako leto, se lahko eno dovoljenje za kabotažo spremeni v dve kratkoročni dovoljenji, vsako od njiju pa velja en mesec.

Kratkoročna dovoljenja za kabotažo morajo ustrezati vzorcu iz Priloge II.

3. Kvota se med države članice razdeli na naslednji način:

	1994	1995	1996	1997	1. januar do 30. junij 1998
Belgija	2 593	3 371	4 383	5 698	3 704
Danska	2 516	3 271	4 253	5 529	3 594
Nemčija	4 252	5 528	7 187	9 344	6 074
Grčija	1 146	1 490	1 937	2 519	1 638
Španija	2 688	3 495	4 544	5 908	3 841
Francija	3 516	4 571	5 943	7 726	5 022
Irska	1 169	1 520	1 976	2 569	1 670
Italija	3 520	4 576	5 949	7 734	5 028
Luksemburg	1 207	1 570	2 041	2 654	1 726
Nizozemska	3 662	4 761	6 190	8 047	5 231
Portugalska	1 525	1 983	2 578	3 352	2 179
Združeno kraljestvo	2 206	2 868	3 729	4 848	3 152

Člen 3

1. Dovoljenja za kabotažo iz člena 2 omogočajo prejemniku opravljanje kabotaže.

2. Dovoljenja za kabotažo razdeli Komisija državam članicam ustanovitve sedeža, prevoznikom, ki zanje zaprosijo, pa jih izda pristojni organ ali telo države članice ustanovitve sedeža.

Na njih je razpoznavni znak države članice ustanovitve sedeža.

3. Dovoljenje za kabotažo se izda na ime prevoznika. Prevoznik ga ne sme prenesti na tretjo osebo. Vsako dovoljenje za kabotažo se lahko hkrati uporablja samo za eno vozilo.

„Vozilo“ pomeni motorno vozilo, registrirano v državi članici ustanovitve sedeža, ali skupino vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici ustanovitve sedeža, vozila pa se uporabljajo samo za prevoz blaga.

Prevoznik nerezident razpolaga z vozilom bodisi kot njegov popolni lastnik bodisi na drugačni podlagi, med drugim na podlagi pogodbe o nakupu na obroke, najemne ali leasing pogodbe.

V primeru najema vozilo za opravljanje kabotaže najame prevoznik v državi članici ustanovitve sedeža. Vendar lahko prevoznik nerezident najame vozilo v državi članici gostiteljici pod enakimi pogoji kot prevozniki rezidenti, da zaključi kabotažo, ki je bila prekinjena zaradi okvare vozila ali nesreče.

Dovoljenje za kabotažo in najemna pogodba, če je bila sklenjena, morata biti v vozilu.

4. Dovoljenje za kabotažo je treba predložiti, kadarkoli to zahtevajo inšpektorji.

([1]) Prva direktiva Sveta z dne 23. julija 1962 o vzpostavitvi nekaterih skupnih pravil za mednarodni prevoz (prevoz blaga po cesti za najem ali plačilo). (UL 70, 6.8.1962, str. 2005/62). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EGS) št. 881/92 (UL L 95, 9.4.1992, str. 1).

5. Datum, od katerega dovoljenje za kabotažo velja, mora biti vpisan v dovoljenje, preden ga uporabi pristojni organ ali telo države članice ustanovitve sedeža.

Člen 4

Prevozi, ki se opravijo z dovoljenjem za kabotažo, se vpišejo v evidenčno knjigo, evidenčni listi pa se skupaj z dovoljenjem vrnejo pristojnemu organu ali telesu države članice ustanovitve sedeža, ki je dovoljenje izdala, v osmih dneh po prenehanju veljavnosti dovoljenja.

Evidenčna knjiga mora ustrezati vzorcu v Prilogi III.

Člen 5

1. Ob koncu vsakega četrtletja in v treh mesecih, ki jih lahko Komisija v primeru iz člena 7 skrajša na en mesec, pristojni organ ali telo vsake države članice sporoči Komisiji podatke v zvezi s kabotažo, ki jo v tem četrtletju opravljajo prevozniki rezidenti, podatki pa so izraženi v prevoženih tonah in tonah/kilometer.

Sporočilo se pošlje v obliki razpredelnice, ki je določena v Prilogi IV.

2. Komisija čim prej pošlje državam članicam povzetke poročil, ki so sestavljeni na podlagi podatkov iz odstavka 1.

Člen 6

1. Če v uredbah Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici gostiteljici za naslednja področja:

(a) tarife in pogoji, ki urejajo prevozno pogodbo;

(b) mase in dimenzije cestnih vozil, pri čemer lahko take mase in dimenzije, kadar je primerno, presegajo tiste, ki veljajo v državi članici ustanovitve sedeža prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presegati tehničnih standardov, ki so certificirani z dokazilom o izpolnjevanju pogojev iz člena 1(1) Direktive Sveta 86/364/EGS ([1]);

(c) zahteve v zvezi s prevozom določenih kategorij blaga, zlasti nevarnih snovi, pokvarljivih prehrambenih proizvodov, živih živali;

(d) čas vožnje in čas počitka;

(e) davek na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve. Na tem področju se za storitve iz člena 1 te uredbe uporablja člen 21(1) Direktive 77/388/EGS ([2]).

2. Tehnični standardi konstrukcije in opreme, ki jih morajo izpolnjevati vozila za opravljanje kabotaže, so standardi, določeni za vozila v mednarodnem prometu.

3. Določbe iz odstavka 1 se uporabljajo za prevoznike nerezidente pod enakimi pogoji kot jih država članica določi za svoje državljane, da bi preprečili vsako odprto ali skrito diskriminacijo na podlagi državljanstva ali kraja ustanovitve sedeža.

4. Če se ugotovi, da je treba na podlagi izkušenj prilagoditi seznam področij, ki jih zajemajo zakoni in drugi predpisi države članice iz odstavka 1, Svet na predlog Komisije ta seznam spremeni s kvalificirano večino.

Člen 7

1. Ob resni motnji na nacionalnem trgu prevoznih storitev na določenem zemljepisnem območju, ki nastane zaradi kabotaže ali pa jo kabotaža poslabša, lahko vsaka država članica predloži zadevo Komisiji, da bi sprejela zaščitne ukrepe, posreduje pa ji tudi vse potrebne informacije in jo obvesti o ukrepih, ki jih namerava sprejeti glede prevoznikov rezidentov.

2. V odstavku 1:

— „*resna motnja na nacionalnem trgu prevoznih storitev na določenem zemljepisnem območju*“ pomeni specifične težave tega trga, tako da na njem prihaja do resnega in potencialno trajnega presežka ponudbe nad povpraševanjem, ki lahko ogroža finančno trdnost in preživetje precejšnjega števila cestnih prevoznikov blaga,

— „*zemljepisno območje*“ pomeni območje, ki zajema celotno ozemlje države članice ali del njenega ozemlja ali se razširi na celotno ozemlje ali del ozemlja drugih držav članic.

3. Komisija preuči stanje, zlasti na podlagi podatkov za zadnje četrtletje, ki so omenjeni v členu 5, in po posvetovanju s svetovalnim odborom, ustanovljenim s členom 5 Uredbe (EGS) št. 3916/90 ([3]), v enem mesecu po prejemu ustrezne zahteve države članice odloči, ali so zaščitni ukrepi potrebni ali ne, in jih sprejme, če so potrebni.

([1]) UL L 221, 7.8.1986, str. 48.

([2]) Direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za obdavčitev (UL L 145, 13.6.1977, str. 1). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 92/111/EGS (L 384, 30.12.1992, str. 47).

([3]) UL L 375, 31.12.1990, str. 10.

Taki ukrepi lahko vključujejo začasno izključitev zadevnega območja iz področja uporabe te uredbe.

Ukrepi, uvedeni v skladu s tem členom, veljajo za obdobje, ki ne presega šest mesecev, njihova veljavnost pa se lahko enkrat podaljša za enako obdobje.

Komisija nemudoma obvesti države članice in Svet o vsaki odločitvi, sprejeti po tem odstavku.

4. Če se Komisija odloči, da bo sprejela zaščitne ukrepe v zvezi z eno državo članico ali več državami članicami, se od pristojnih organov teh držav članic zahteva, da za prevoznike rezidente sprejmejo ukrepe v enakem obsegu, organi pa o tem obvestijo Komisijo.

Ti ukrepi se začnejo uporabljati najkasneje od datuma uporabe zaščitnih ukrepov, ki jih sprejme Komisija.

5. Vsaka država članica lahko v 30 dneh po njeni objavi odločitev Komisije iz odstavka 3 predloži Svetu.

Svet lahko s kvalificirano večino v 30 dneh po predložitvi zahteve države članice ali v 30 dneh po prvi zahtevi, če je zahteve vložilo več držav članic, sprejme drugačno odločitev.

Roki veljavnosti iz tretjega pododstavka odstavka 3 veljajo za odločitev Sveta.

Od pristojnih organov zadevnih držav članic se zahteva, da za prevoznike rezidente sprejmejo ukrepe v enakem obsegu, organi pa o tem obvestijo Komisijo.

Če Svet v roku iz drugega pododstavka ne sprejme nikakršne odločitve, velja odločitev Komisije za dokončno.

6. Kadar Komisija meni, da je treba ukrepe iz odstavka 3 podaljšati, Svetu predloži predlog, Svet pa sprejme odločitev s kvalificirano večino.

Člen 8

1. Države članice si pri uporabi te uredbe med seboj pomagajo.

2. Brez vpliva na katere koli kazenske postopke so pristojni organi države članice gostiteljice pooblaščeni, da kaznujejo prevoznika nerezidenta, ki je med opravljanjem kabotaže kršil to uredbo ali zakonodajo Skupnosti ali domačo zakonodajo na njihovem ozemlju. Take kazni se naložijo na nediskriminatorni podlagi in v skladu z odstavkom 3.

3. Kazni iz odstavka 2 sta lahko med drugim opozorilo ali, če gre za težke ali večkratne kršitve, začasna prepoved opravljanja kabotaže na ozemlju države članice gostiteljice, v kateri je bila kršitev storjena.

Kadar se predloži ponarejeno dovoljenje za kabotažo, se ponarejeni dokument nemudoma odvzame in čim prej pošlje pristojnemu organu države članice ustanovitve sedeža prevoznika.

4. Pristojni organ države članice gostiteljice obvesti pristojni organ države članice ustanovitve sedeža o ugotovljenih kršitvah in vseh kaznih, izrečenih prevozniku, ob težkih in večkratnih kršitvah pa lahko hkrati predloži zahtevo za izrek kazni.

Ob težkih ali večkratnih kršitvah pristojni organ države članice ustanovitve sedeža odloči o izreku primerne kazni zadevnemu prevozniku, upošteva pa vsako kazen, ki je bila izrečena v državi članici gostiteljici, in zagotovi, da so kazni, ki so bile izrečene zadevnemu prevozniku, sorazmerne s kršitvijo ali kršitvami, za katere so bile kazni izrečene.

Kazen, ki jo izreče pristojni organ države članice ustanovitve sedeža, se lahko po posvetovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice razširi na odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika tovora.

Pristojni organ države članice ustanovitve sedeža lahko v skladu s svojo domačo zakonodajo pokliče zadevnega prevoznika pred pristojno domače sodišče.

Pristojni organ države članice ustanovitve sedeža obvesti pristojni organ gostiteljice o odločitvah, sprejetih v skladu s prejšnjimi odstavki.

Člen 9

Države članice zagotovijo, da se lahko vsak prosilec za dovoljenje ali imetnik dovoljenja pritoži zoper odločitev o zavrnitvi ali odvzemu tega dovoljenja in zoper drugo upravno kazen, ki jo je proti prosilcu izrekel pristojni organ države članice ustanovitve sedeža ali države članice gostiteljice.

Člen 10

Države članice pravočasno sprejmejo zakone in druge predpise, ki so povezani z izvajanjem te uredbe, in jih pošljejo Komisiji.

Člen 11

Vsaki dve leti, prvič pa do 30. junija 1996, Komisija Svetu predloži poročilo o uporabi te uredbe.

Člen 12

1. Ta uredba začne veljati 1. januarja 1994.

2. Dovoljenje Skupnosti in sistem kvot za kabotažo, določen v členu 2, prenehata veljati 1. julija 1998.

3. Od tega datuma dalje lahko vsak prevoznik nerezident, ki izpolnjuje pogoje iz člena 1, začasno in brez količinskih omejitev opravlja notranje cestne prevoze blaga v drugi državi članici, tudi če v njej nima statutarnega sedeža ali druge poslovalnice.

Komisija po potrebi in ob upoštevanju pridobljenih izkušenj, razvoja na trgu prevoznih storitev in doseženega napredka pri usklajevanju v prometnem sektorju predloži Svetu predlog podrobnih pravil, ki spremljajo dokončno ureditev glede ustreznega sistema za spremljanje trga kabotaže in za prilagajanje zaščitnih ukrepov iz člena 7.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourgu, 25. oktobra 1993

Za Svet

Predsednik

Ph. MAYSTADT

PRILOGA I

(a)

Debel zelen papir formata DIN A4)

(Prva stran dovoljenja za kabotažo)

(Začetek in iztek veljavnosti)

(Besedilo mora biti v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja dovoljenje; prevodi v druge uradne jezike Skupnosti so na straneh (e) in (f))

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI	(Suhi žig Komisije Evropskih skupnosti)	Država, ki izdaja dovoljenje/mednarodni razpoznavni znak ([1])	Pristojni organ ali pristojna agencija

DOVOLJENJE ZA KABOTAŽO št. …

za notranji cestni prevoz blaga v državi članici Evropske gospodarske skupnosti, ki ga opravlja prevoznik nerezident (kabotaža)

To dovoljenje daje pravico .....

.....

.....

.....

.....

..... ([2])

do cestnega prevoza blaga z motornim vozilom ali skupino vozil v državi članici Evropske gospodarske skupnosti, ki ni država, v kateri ima sedež imetnik tega dovoljenja, ter za gibanje takega nenaloženega vozila ali nenaložene skupine vozil prek katerega koli dela ozemlja Skupnosti.

To dovoljenje velja dva meseca.

od ..... do .....

izdano v ..... dne .....

([3])

([1]) Mednarodni razpoznavni znaki držav članic:
Belgija (B), Danska (DK), Nemčija (D), Grčija (GR), Španija (E), Francija (F), Irska (IRL), Italija (I), Luksemburg (L), Nizozemska (NL), Portugalska (P), Združeno kraljestvo (UK).

([2]) Ime ali registrirani poslovni naziv in polni naslov prevoznika.

([3]) Podpis in žig pristojnega organa ali agencije, ki je izdal dovoljenje.

(b)

(Druga stran dovoljenja za kabotažo)

(Besedilo mora biti v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja dovoljenje; prevodi v druge uradne jezike Skupnosti so na straneh (c) in (d))

Splošne določbe

To dovoljenje omogoča notranji cestni prevoz blaga v vsaki državi članici, ki ni država, v kateri ima sedež imetnik dovoljenja (kabotaža).

Dovoljenje je osebno in neprenosljivo.

Dovoljenje lahko odvzame pristojni organ države članice, ki je dovoljenje izdal, ponarejeno dovoljenje pa država članica, v kateri se opravljajo prevozi.

Lahko se uporablja samo za eno vozilo hkrati. Vozilo pomeni motorno vozilo, registrirano v državi članici ustanovitve sedeža, ali skupino vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici ustanovitve sedeža, vozila pa se uporabljajo samo za prevoz blaga.

Kadar gre za skupino vozil, mora biti dovoljenje v motornem vozilu.

Dovoljenje mora biti v vozilu skupaj z evidenčno knjigo za vsako notranjo kabotažo, ki se opravlja s tem dovoljenjem.

Dovoljenje za kabotažo in evidenčno knjigo je treba izpolniti pred začetkom kabotaže.

Dovoljenje in evidenčno knjigo za notranjo kabotažo je treba predložiti skupaj, kadarkoli to zahteva pooblaščeni inšpektor.

Če v predpisih Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici, za naslednja področja:

(a) tarife in pogoji, ki urejajo prevozne pogodbe;

(b) mase in dimenzije cestnih vozil, pri čemer lahko take mase in dimenzije, kadar je primerno, presegajo tiste, ki veljajo v državi članici ustanovitve sedeža prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presegati tehničnih standardov, ki so določeni v potrdilu o ustreznosti;

(c) zahteve v zvezi s prevozom določenih kategorij blaga, zlasti nevarnih snovi, pokvarljivih prehrambenih proizvodov, živih živali;

(d) čas vožnje in čas počitka;

(e) davek na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve.

Tehnični standardi konstrukcije in opreme, ki jih morajo izpolnjevati vozila za opravljanje kabotaže so standardi, določeni za vozila v mednarodnem prometu.

To dovoljenje je treba vrniti pristojnemu organu ali agenciji, ki sta pristojna za izdajo dovoljenja, v osmih dneh po datumu izteka veljavnosti.

(c) in (d)

(Tretja, četrta in peta stran dovoljenja Skupnosti za kabotažo)

(Prevodi besedila v druge uradne jezike Skupnosti na strani (b))

(e) in (f)

(Šesta, sedma in osma stran dovoljenja za kabotažo)

(Prevodi besedila v druge uradne jezike Skupnosti na strani (a))

PRILOGA II

(a)

(Debel rožnat papir formata DIN A4)

(Prva stran kratkoročnega dovoljenja za kabotažo)

(Začetek in iztek veljavnosti)

(Besedilo mora biti v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja dovoljenje; prevodi v druge uradne jezike Skupnosti so na straneh (e) in (f)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI	(Suhi žig Komisije Evropskih skupnosti)	Država, ki izdaja dovoljenje/mednarodni razpoznavni znak ([1])	Pristojni organ ali pristojna agencija

DOVOLJENJE ZA KABOTAŽO št. ...

za notranji cestni prevoz blaga v državi članici Evropske gospodarske skupnosti, ki ga opravlja prevoznik nerezident (kabotaža)

To dovoljenje daje pravico

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . ([2])

za cestni prevoz blaga z motornim vozilom ali skupino vozil v državi članici Evropske gospodarske skupnosti, ki ni država, v kateri ima sedež imetnik tega dovoljenja, ter za gibanje takega nenaloženega vozila ali nenaložene skupine vozil prek katerega koli dela ozemlja Skupnosti.

To dovoljenje velja en mesec.

od . . . . . do . . . . . .

izdano v . . . . . dne . . . . . .

([3])

([1]) Mednarodni razpoznavni znaki držav članic:
Belgija (B), Danska (DK), Nemčija (D), Grčija (GR), Španija(E), Francija (F), Irska (IRL), Italija (I), Luksemburg (L), Nizozemska (NL), Portugalska (P), Združeno kraljestvo (UK).

([2]) Ime ali registrirani poslovni naziv in polni naslov prevoznika.

([3]) Podpis in žig pristojnega organa ali agencije, ki je izdal dovoljenje.

(b)

(Druga stran dovoljenja za kabotažo)

(Besedilo mora biti v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja dovoljenje; prevodi v druge uradne jezike Skupnosti so na straneh (c) in (d))

Splošne določbe

To dovoljenje omogoča notranji cestni prevoz blaga v vsaki državi članici, ki ni država, v kateri je ustanovljen imetnik dovoljenja (kabotaža).

Dovoljenje je osebno in neprenosljivo.

Dovoljenje lahko odvzame pristojni organ države članice, ki je dovoljenje izdala, ponarejeno dovoljenje pa država članica, v kateri se opravljajo prevozi.

Lahko se uporablja samo za eno vozilo hkrati. Vozilo pomeni motorno vozilo, registrirano v državi članici ustanovitve sedeža, ali skupino vozil, od katerih je vsaj motorno vozilo registrirano v državi članici ustanovitve sedeža, vozila pa se uporabljajo samo za prevoz blaga.

Kadar gre za skupino vozil, mora biti dovoljenje v motornem vozilu.

Dovoljenje mora biti v vozilu skupaj z evidenčno knjigo za vsako notranjo kabotažo s tem dovoljenjem.

Dovoljenje za kabotažo in evidenčno knjigo je treba izpolniti pred začetkom kabotaže.

Dovoljenje in evidenčno knjigo za notranjo kabotažo je treba predložiti skupaj, kadarkoli to zahteva pooblaščeni inšpektor.

Če v predpisih Skupnosti ni drugače določeno, za opravljanje kabotaže veljajo zakoni in drugi predpisi, ki veljajo v državi članici, za naslednja področja:

(a) tarife in pogoji, ki urejajo prevozno pogodbo;

(b) mase in dimenzije cestnih vozil, pri čemer lahko take mase in dimenzije, kadar je primerno, presegajo tiste, ki veljajo v državi članici ustanovitve sedeža prevoznika, vendar pod nobenim pogojem ne smejo presegati tehničnih standardov iz potrdila o ustreznosti;

(c) zahteve v zvezi s prevozom določenih kategorij blaga, zlasti nevarnih snovi, pokvarljivih prehrambenih proizvodov, živih živali;

(d) čas vožnje in čas počitka;

(e) davek na dodano vrednost (DDV) na prevozne storitve.

Tehnični standardi konstrukcije in opreme, ki jih morajo izpolnjevati vozila za opravljanje kabotaže, so standardi, določeni za vozila v mednarodnem prometu.

To dovoljenje je treba vrniti organu ali agenciji, ki sta pristojna za izdajo dovoljenja, v osmih dneh po datumu izteka veljavnosti.

(c) in (d)

(Tretja, četrta in peta stran dovoljenja Skupnosti za kabotažo)

(Prevodi besedila v druge uradne jezike Skupnosti na strani (b))

(e) in (f)

(Šesta, sedma in osma stran dovoljenja za kabotažo)

(Prevodi besedila v druge uradne jezike Skupnosti na strani (a))

PRILOGA III

(a)

(Format DIN A4)

(Sprednja stran evidenčne knjige)

(Besedilo v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja evidenčno knjigo – prevodi v drugih uradnih jezikih Skupnosti so na drugi strani)

Država, ki izdaja evidenčno knjigo

Pristojni organ ali pristojna agencija

Mednarodni razpoznavni znak države članice ([1])

Knjiga št. …

**EVIDENČNA KNJIGA ZA NOTRANJO KABOTAŽO,
KI SE IZVAJA PO DOVOLJENJU ZA KABOTAŽO št. …**

Ta knjiga je veljavna do . . . . . ([2]).

Izdano v, ... dne . . . . . .

([3])

([1]) Mednarodni razpoznavni znaki držav članic:
Belgija (B), Danska (DK), Nemčija (D), Grčija (GR), Španija (E), Francija (F), Irska (IRL), Italija (i), Luksemburg (L), Nizozemska (NL), Portugalska (P), Združeno kraljestvo (UK).

([2]) Rok veljavnosti ne sme presegati roka iz dovoljenja za kabotažo.

([3]) Podpis in žig pristojnega organa ali agencije, ki je izdal dovoljenje.

(b)

(Notranja sprednja stran evidenčne knjige)

1. (Prevod besedila v druge uradne jezike Skupnosti na drugi strani)

2. (Besedilo v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja dovoljenje)

Splošne določbe

1. Ta evidenčna knjiga vsebuje 25 ločljivih listov, ki so oštevilčeni od 1 do 25, na katerih je treba v času nakladanja navesti podrobnosti o blagu, ki se prevaža z dovoljenjem za kabotažo, na katerega se nanaša. Vsaka knjiga je oštevilčena, številka pa je navedena na vsaki strani knjige.

2. Prevoznik je odgovoren za pravilno vodenje evidence o notranji kabotaži.

3. Knjiga mora biti priložena k dovoljenju za kabotažo, na katerega se nanaša, in biti med vožnjo v vozilu, ki vozi naloženo ali nenaloženo s tem dovoljenjem. Pooblaščenemu inšpektorju ga je treba pokazati, kadarkoli to zahteva.

4. Evidenčne liste je treba uporabljati po številčnem vrstnem redu, zaporedna nakladanja pa je treba vpisati po kronološkem vrstnem redu.

5. Vsako točko na evidenčnem listu je treba izpolniti natančno in čitljivo s tiskanimi črkami z neizbrisnim črnilom.

6. Najkasneje osem dni po koncu meseca, za katerega list velja, je treba vsak izpolnjeni evidenčni list vrniti pristojnemu organu ali pristojni agenciji države članice, ki je to knjigo izdala. Kadar prevoz traja dve obdobji poročanja, datum nakladanja določa obdobje, ki mora biti zajeto v evidenco (na primer prevoz, ki se začne proti koncu januarja in konča v začetku februarja, naj bo zajet v januarski evidenci.)

(c)

(Sprednja stran lista, vloženega pred 25 ločljivimi listi)

(Besedilo v uradnem jeziku ali uradnih jezikih države članice, ki izdaja dovoljenje)

Pojasnila

Podatki, navedeni na naslednjih straneh, veljajo za vse blago, ki se prevaža z dovoljenjem za kabotažo, na katerega se ta evidenčna knjiga nanaša.

Za vsako naloženo pošiljko blaga je treba izpolniti ločeno vrstico na tem listu.

Stolpec 2: po potrebi navedite podatke, ki jih zahteva država članica, ki izdaja dovoljenje.

Stolpec 3: navedite dan (01., 02. . .31.) v mesecu, ki je naveden na vrhu lista in na katerega je bilo natovorjeno vozilo odpremljeno.

Stolpec 4 in 5: opredelite kraj in, če je to zaradi jasnosti potrebno, območje, provinco, deželo itd..

Stolpec 6: uporabite naslednje razpoznavne znake:

— Belgija:	B,
— Danska:	DK,
— Nemčija:	D,
— Grčija:	GR,
— Francija:	F,
— Irska:	IRL,
— Španija:	E,
— Italija:	I,
— Luksemburg:	L,
— Nizozemska:	NL,
— Združeno kraljestvo:	GB,
— Portugalska:	P.

Stolpec 7: navedite prevoženo razdaljo med krajem nakladanja in krajem razkladanja.

Stolpec 8: navedite maso in tone z eno decimalko (na primer 10,0 t) za pošiljke blaga na enak način kot za carinsko deklaracijo; ne vključite mase zabojnikov ali palet.

Stolpec 9: razen tega čim bolj natančno opišite blago v pošiljki.

Stolpec 10: samo za uradno uporabo.

(d)

Ime in naslov prevoznika

Mesec/leto

… / …

Številka evidenčnega lista:

Številka dovoljenja:

Številka knjige:

BLAGO, KI SE PREVAŽA

Št. naročila		Datum odhoda	Kraj nakladanja	Kraj razkladanja	Država	Razdalja (km)	Tonaža (…)	Opis blaga	Šifra
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

PRILOGA IV

PREVOZ, KI SE OPRAVLJA V ..... (ČETRTLETJE) ..... (LETO) Z DOVOLJENJI ZA KABOTAŽO, KI JIH JE IZDALA ..... (MEDNARODNI RAZPOZNAVNI ZNAK DRŽAVE)

Država članica nakladanja in razkladanja	Število	
	prevoženih ton	ton/kilometer (v tisočih)
D		
F		
I		
NL		
B		
L		
GB		
IRL		
DK		
GR		
E		
P		
Kabotaža skupaj:		